

Jan Váchal

Madam Colombová zasahuje

aneb

Kam zmizel ten diamant?

Megabláznivá krimikomedie

OBSAZENÍ:

Lord Ham-milk-ton

Komorník James

Madam Colombová

Lady Ham-milk-tonová

Redaktorka Pamela Pulicerová

Konstábl Crashman

Služka Annet Elizabeth Laura Jane Jacqueline Brenda

Služka Amanda

Milenka Anna Marie

Milenka Marie Anna

Milenka Medvídek

Zahradník

OBRAZ Č. 1

Hlas: Vážení posluchači, naladili jste si svoji nejoblíbenější rozhlasovou stanici Happy London. Jsme rádi, že nás posloucháte, zcela určitě nebudete litovat. Máme pro vás ty nejnovější drby z vyšší střední, nižší vyšší a dokonce i ze samotné nejvyšší společnosti. Modelka Alice Q se opět zasnoubila. Do její sbírky tak přibyl již dvaosmdesátý snubní prsten. Blahopřejeme. Snad se někdy i provdá? Šťastným vyzývatelem je tentokrát fotbalista Armando Clark Eleven, pro něhož je to již šestatřicátý pokus získat některou ze světových modelek. Táhni na bránu, Armando! Dokážeš to. Držíme ti palce.

Zde rádio Happy London. A nyní zprávy ze Sněmovny lordů. Dnešní skóre je 54 spících ku 21 bdělým, nebo je možno spíše říci ku 21 sklerotikům, kteří si zapomněli včas vypnout svůj kardiostimulátor. To se pak těžko klimbá. Česká šlechta by mohla vyprávět.

Pokud jste nás ještě nevypnuli, tak nás stále posloucháte. Díky za to. Jsme vaše rádio, rádio Happy London.

A teď něco pro ty, kteří mají hluboko do kapsy. Slavný, legendami opředený, nejkrásnější diamant světa Růžový Ptakopysk byl dnes vydražen za částku, která se nám ani nevejde do vysílání. Diamant po litém boji zůstává v Británii. Novým majitelem je lord Ham-milk-ton., který diamant ihned po dražbě odvezl na své panství. Bude prý ozdobou jeho tamějších sbírek. Lordův tiskový mluvčí prohlásil, že diamant bude oprašován každých deset minut, bude mít vlastní pokoj, pravidelné vycházky a fotogalerii osobností, které po něm touží. Veřejnost může o drahokamu marně snít u zavřené brány panství každé úterý a čtvrtek od 10 do 18 hodin.

A nyní trochu náladové hudby.

(Opona se roztahuje. Na scéně sedí lord a přichází James.)

Lord: Vypněte to rádio, Jamesi.

James: Jistě, sire.

Lord: Něco nového, Jamesi?

James: Pošta, sire.

Lord: (Prohlíží si diamant.) Ten diamant je opravdu překrásný, Jamesi.

James: Za tu cenu by minimálně mohl ještě čepovat dvanáctiletou skotskou a přitom sypat z rukávu zaručené dostihové tipy, sire.

Lord: Na tom diamantu je úžasná nejen jeho dokonalost, ale i jeho minulost. Tajemství, Jamesi, tajemství. To je to, co z něho dělá celebritu mezi drahokamy.

James: Jistě, sire.

Lord: Dobrá, Jamesi. Co ta pošta? (Stále nadšený.)

James: Především přišlo mnoho blahopřání k výjimečně dobré koupi, sire. Namátkou dopis od Komory klenotníků nebo Federace britských modelek.

Lord: Jak milé.

James: Rovněž přišla blahopřání prakticky od všech významných pojišťoven. Současně všechny do jedné vyjadřují své pevné přesvědčení, že se při sjednávání pojištění tohoto diamantu s důvěrou obrátíte na jejich konkurenci.

Lord: No, alespoň na něčem se shodnou.

James: Dále přišlo dvaapadesát nabídek k sňatku a jedenáct nabídek k registrovanému partnerství.

Lord: Vida, pořád je o mě zájem. Pak že velký majetek není sexy.

James: Přišly také nějaké anonymy. Vesměs na celkem obehnané téma degenerované šlechty.

Lord: Dege co, Jamesi?

James: Degenerované, sire. Dle velkého slovníku synonym též blbé, debilní, imbecilní, infantilní, prostě bzz bzz. (Ťuká si na čelo.)

Lord: To nechápu. (Kouká na svoje ruce.) Vždyť ani nemám plovací blány.

James: Také přišla jedna vizitka.

Lord: Vizitka?

James: Ano. Je na ní rukou psaný vzkaz – Brzy na shledanou – a z druhé strany je vytištěno – Fantomas.

Lord: Toho gentlemana neznám.

James: Moc lidí ho nezná. Jen nějaký novinář se svojí milenkou a pak ještě jeden potrhlý francouzský komisař.

Lord: Vypadá to, že se tedy nejspíše brzy seznámíme.

James: Kromě pošty je tu ještě jedna dáma, sire.

Lord: Dáma?

James: Redaktorka. Vaše lordstvo jí údajně přislíbilo rozhovor pro nějaký časopis.

Lord: Nevzpomínám si.

James: Není divu. Po tom, co vaše lordstvo všechno vypilo.

Lord: Co říkáte, Jamesi, sliby by se měly plnit, zvlášť pokud jde o dámu.

James: Samozřejmě, sire.

Lord: Je krásná, Jamesi?

James: Jistě, sire. Jinak bych ji ani nepustil přes vodní příkop.

Lord: Tak ji uveďte, Jamesi.

(James odchází, lord popíjí víno, po chvíli se James vrací s redaktorkou.)

James: Sire, dovoluji, abych vám představil redaktorku Pamelu Pulicerovou z časopisu Mladí a bohatí. Slečno, sir Ham-milk-ton.

(Lord a redaktorka se posadí.)

Lord: Těší mne, že vás poznávám. Tak co by vás a vaše čtenáře zajímalo?

Redaktorka: Děkuji, sire, za váš drahocenný čas. Asi vás nepřekvapím tím, že jsem přišla hlavně kvůli diamantu Růžový ptakopysk. To je téma, které jistě zaujme zejména naše čtenářky.

Lord: Je opravdu překrásný. (Vyndá diamant.)

Redaktorka: Mohu se podívat?

Lord: Jistě (podá jí ho).

Redaktorka: Je skutku nádherný.

Lord: Víte, že se vám lesknou oči, taky se vám viditelně zvýšil tep. To už se v mojí přítomnosti žádné dámě dlouho nestalo.

Redaktorka: Koupě diamantu je tedy pro vás zjevně velmi dobrá investice.

Lord: To ano. Ženy prostě neodolají něčemu, co je nejtvrdší na světě.

Redaktorka: A to neustále.

Lord: Je to koncentrovaná síla, nádhera a bohatství. Dává to pocit moci.

Redaktorka: Ano. Také to cítím. (Vrací diamant lordovi.)

Lord: Každý to cítí. Úplně stačí se k tomu kamínku jen přiblížit.

Redaktorka: A nyní trochu té novinářské rutiny. Co vás, sire, inspirovalo, pochopitelně kromě přízně krásných žen, ke koupi tohoto drahokamu?

Lord: Občas rád udělám nějakou pošetilost.

Redaktorka: Tak to mám napsat?

Lord: Samozřejmě. Lidi rádi čtou o bláznech, protože tak mohou snít jejich realitu.

Redaktorka: Takže koupě z pošetilosti?

Lord: Když jsem byl mladý, chtěl jsem dělat lidi šťastnými. Věkem jsem přišel nato, že mnohem jednodušší je udělat šťastným sebe. I to není koneckonců málo.

Redaktorka: Diamant jste si tedy koupil pro radost.

Lord: Kdyby si každý člověk čas od času udělal radost nějakou tou drobností, tak by byl svět mnohem lepší.

Redaktorka: Jenže každý na takový drahokam nemá, sire.

Lord: To nemusí být hned diamant, slečno redaktorko. Stačí Rolls Royce nebo třeba malý lovecký zámeček.

Redaktorka: Líbí se mi váš smysl pro realitu, sire.

James: (Koukne na hodinky.) Sire, váš čaj o páté.

Lord: Díky, Jamesi. Přejdeme do čajovny, milá slečno. Čaj o páté je tradice a sláva britského impéria s tradicemi stojí i padá. Čaj o páté nám prostě nikdo nevezme. Ani americká hamburgerová popkultura, ani Evropská unie, dokonce ani Václav Klaus.

(Redaktorka a Lord odcházejí. James a Konstábl připravují a kontrolují zabezpečení diamantu a pak odcházejí.)

OBRAZ Č. 2

(Rozevře se opona.)

(Uprostřed místnosti je podstavec ve tvaru diamantu a na něm krabička s diamantem. Kolem natahané šňůry asi jako laserové paprsky. Vzadu okno. Pološero.)

(Zvuk řezání skla a vyražení tabulky skla. Ruka otevře okno a do místnosti vstoupí holka celá v černém, včetně kukly. Dojde k provázkům a pak se mezi nimi proplétá s lehkostí hadí ženy až k diamantu. Otevře krabičku a prohlíží si diamant. Najednou jí upadne na zem. Následuje hledání na zemi a přitom opětovné proplétání mezi provázky. Nakonec ho najde.)

(V tom uslyší hlasy z otevřeného okna.)

Služka 2: Sakra nestůj mi na hlavě.

Služka 1: Vydrž, už tam skoro jsem.

(Zlodějka lehce zmatkuje a běhá po místnosti. Nakonec se schoulí u okna ke stěně na všechny čtyři.)

(Služka 1 vylézá oknem do místnosti a pomáhá služce 2 dovnitř.)

Služka 1: Sakra, je to ale vejška. Ještě že nezavřeli to okno.

Služka 2: Koukni na mě. Jsem celá zmačkaná. A tady mám šmouhu.

Služka 1: Tiše, huso. Jdeme ukrást diamant. Nejsme na přehlídce.

Služka 2: Jenže já jsem už úplně zmožená. (Rozhlíží se a pak si sedne na zlodějku na čtyřech u stěny.)

Služka 1: (dorazí až k provázkům): Koukni na tu nádheru.

(Služka 2 se zvedne a došourá se k ní.)

(Mezitím se zlodějka u stěny zvedne, t'uká si na čelo směrem ke služkám, rovná si záda, krk a podobně. Pak opatrně vyleze oknem a zmizí.)

Služka 2: Není nějaký velkej? (Hledí na podstavec ve tvaru diamantu.)

Služka 1: Proto je tak drahej.

Služka 2: (kouká na svůj prst.) To je nějaká blbost. Ten by se mi na prstýnek nevešel. Vždyt' by mi utrh celou ruku.

Služka 1: Takhle velkej diamant se jen ukazuje, ty pako. My ho prodáme, ale nejdřív ho musíme rozřezat.

Služka 2: Jó, to znám. Doma mě řezali často.

Služka 1: A nejmíc přes hlavu, co?

Služka 2: Jak si to poznala?

Služka 1: Protože mě neřezali. A mlč už, sakra. Musím se pekelně soustředit. (Vytáhne kabel se svorkami.)

Služka 2: Co to je?

Služka 1: (Připne jednu svorku na provázek). Tohle jsem viděla v jedný detektivce. Udělám falešný elektrický obvod. Tady dám jednu svorku a přes tenhle kabel

půjde elektrický proud do druhé svorky. (Připne ho kus vedle.) A teď se to může klidně přestřihnout a přitom se nespustí alarm.

Služka 2: (Vytáhne nůžky a přestřihne provázek, ale úplně jinde a celé to spadne.)

Služka 1: Ty přírodní blondýno, přestřihnout se to musí uprostřed mezi těma svorkama.

Služka 2: A proč?

Služka 1: (Zaúpí.) Rychle, vem ten diamant!

Služka 2: (Zvedne diamant a vtom se rozsvítí světlo v místnosti a za dveřmi jsou slyšet kroky a hlasy – rychle, někdo tam je, pospěšte si apod.)

(Služka 2 kouká jako sůva z nudlí, služka 1 pobíhá sem a tam. Nakonec se obě sejdou uprostřed místnosti.)

Služka 2: (Hodí diamant služce 1.) Už ten diamant nechci.

Služka 1: Ty ho nechceš?

Služka 2: (Zvedne ruce.) Já chci právníka.

Služka 1: (Rozhlíží se, pak diamant dá mezi dvě skříňky u stěny, přikryje ho ubrusem a dá na něj vázu s kytkou.) Mizíme! (Táhne služku 2 se zvednutýma rukama k oknu.)

(Sotva vylezou ven, rozrazí se dveře a dovnitř vběhne komorník James, lord, a konstábl.)

James: Ukradli diamant, sire. Je úplně pryč.

Lord: Skandál. Zloděj v mém domě. Přednesu stížnost ve Sněmovně lordů.

Konstábl: (Zmateně pobíhá po místnosti.) Dopadnu ho, sire. Mně nikdo neutěče.

(James dorazí k otevřenému oknu a kouká ven.)

Lord: Co hodláte podniknout, konstáble?

Konstábl: Budu zloděje pronásledovat, třeba až na konec světa. Jen co vypátrám, jak se sem dostal.

James: Nejspíš tímto oknem, konstáble.

Konstábl: Proč si to myslíte, Jamesi?

James: Protože je ještě vidím tamhle utíkat.

Konstábl: Sire, dovolte mi je pronásledovat.

Lord: Konejte svou povinnost.

(Konstábl se rozeběhne k oknu a vyskočí. Následuje táhlé aúúúúúú a pak velké bum.)

James: (Kouká ven.) Konstábl je opravdu velmi oddán svému poslání.

Lord: Myslíte, že vypátrá pachatele, Jamesi?

James: Po pádu z třetího patra, sire? Nejspíš nenajde ani vchod zpátky do zámku.

Lord: Také se obávám.

James: Co budeme dělat, sire?

Lord: Dostal jsem geniální nápad, Jamesi. Pošlete ihned dopisy, telegramy a také ty emajly všem slavným detektivům světa a pozvěte je k nám na zámek. Někdo z nich pachatele jistě usvědčí a diamant najde.

James: Jistě, sire, skvělý plán.

OBRAZ č. 3

(Komorník James informuje lorda Ham-milk-tona o odpovědích detektivů na jeho pozvání k vyšetření krádeže diamantu.)

James: Sire, dorazily odpovědi od detektivů.

Lord: Všechny?

James: Ano, sire.

Lord: Skvělé. Hořím zvědavostí.

James: Bohužel, sire, mnoho jich je negativní.

Lord: Definujte přesněji, Jamesi. Jak velké množství?

James: Doslova drtivé. (Vtáhne dveřmi dvoukolák s dopisy).

Lord: Vskutku drtivé. Nevjel jste čistou náhodou s tím celým vehiklem někomu před chvílkou na nohu?

James: Komorné, sire.

Lord: Ječela dost vysoko. Znělo to, jako by kolem zámku jezdili pořád dokola hasiči.

James: Ano, sire, má opravdu velmi silný hlas.

Lord: Neškolený, ale celkem hezký soprán. Asi ji příště vezmu s sebou na svoji výpravu do Himálají. Mohla by se hodit v mlze.

James: Skvělý nápad, sire.

Lord: Nuže, Jamesi, informujte mne.

James: (Vezme nějaké dopisy.) Bohužel, sire, například tímto dopisem vaše pozvání odmítá slavný detektiv Hercule Poirot. Obyčejná ztráta diamantu se mu jeví být

banální.

Lord: Jistěže, když ho neukradli jemu.

James: Dle tónu jeho dopisu se zdál být skutečně popuzen. Plýtvat výší svého intelektu na prachobyčejnou zlodějnu považuje za skandální. Řeší prý jen komplikované vraždy.

Lord: Ach tak! Nevíte, Jamesi, jestli bychom mohli postrádat někoho ze služebnictva?

James: Nikoho, sire. Snad někoho z golfového klubu nebo bridžové společnosti, možná lady.

Lord: Lady?

James: Vaši choť.

Lord: Já jsem ženatý? Proč mi to nikdo neřekl?

James: Už celých deset let. Asi vaše lordstvo již pozapomnělo.

Lord: Máte pravdu, Jamesi. Ta moje dřevá hlava. Vzpomínám si na naši svatební cestu. Jel jsem tehdy na Borneo a lady do Benátek.

James: Správně, sire.

Lord: Co naplat. Budeme se tedy muset obejít bez služeb Hercula Poirota.

James: Nepřijedou ani pánové Maigert a Moulin.

Lord: Pročpak?

James: Oba svorně tvrdí, že diamant nebyl ukraden, ale nejspíše utekl sám. Je to zjevná, i když skrytá narážka na úroveň naší tradiční britské kuchyně.

Lord: Co Sherlock Holmes?

James: Bohužel, sire. Nechal již detektivní činnosti. Po tom případě Baskervilského psa nyní moderuje v televizi pořad Chcete mě.

Lord: Teď mě napadlo, co oslovit Jamese Bonda?

James: Také mě to napadlo. Vedení britské tajné služby nám ovšem sdělilo, že ho, k jejich lítosti, nemohou postrádat.

Lord: Nějaké tajné posláni na záchranu světa?

James: Nikoliv, sire. Postrádat v diplomatické řeči znamená, že ho nemohou najít. Zřejmě bude u nějaké bondgirl.

Lord: Podíval jste se do ložnice k lady?

James: Jistě, sire. Údajně tam letos ještě nebyl.

Lord: Škoda. Asi toho má opravdu hodně. A co nějaký jiný agent?

James: Nemohou postrádat ani agenta 001, 002, 003, 004, 005, 006, 008, 009...

Lord: Zkraťte to, Jamesi.

James: (Podívá se na konec papíru.) Ani 099.

Lord: Co Němci?

James: Přišel jen telegram od komisaře Schimanského. Prý ho do Anglie nikdo nedostane.

Lord: Staré nepřátelství z války?

James: Ne, sire, ale loni mu na londýnském letišti v Heathrow ukradli kufry.

Lord: To chápu. Co tam ještě máte, Jamesi?

James: Nic moc, sire. Jen samé omluvenky. Nepřijede nikdo z FBI ani CIA, nemohou profesionálové Doyle a Body, nemůže kriminálka Miami, Los Angeles ani New York. Policejní akademie mi ani nezvedla telefon.

Lord: Asi to ještě neprobírali.

James: Z Ruska nám napsali, že vůbec žádného detektiva nemají. Tím se sice vysvětluje, proč se u nich nikdy nic nevypátrá, ale nám to v naší situaci moc

nepomůže. Poslali alespoň telefonní seznam tamních mafiánů. (Drží zabalené žluté stránky.)

Lord: Zdá se, že jich mají hodně.

James: To jsou jen ti od písmene A, sire. Zbytek jsem nechal ležet v knihovně.

Lord: Není divu, že je vyvázejí do celého světa.

James: Nikdo nemůže ani z České republiky, sire. Rada Vacátka napsal, že ho zajímají jen hříšní lidé města pražského.

Lord: A co ten major?

James: Bohužel. Nepřijede ani major Zeman. Má prý zaracha.

Lord: Jak prosím?

James: Zaracha. Třicet případů a dost!

Lord: Takže, Jamesi, přijede vůbec někdo?

James: Jistě, vaše lordstvo. Přátelé z USA nám posílají poručíka Colomba.

Lord: Je dobrý?

James: Zajisté, sire. Má velmi neortodoxní metodu pátrání. Stoprocentní účinnost. Každého pachatele unudí k přiznání.

Lord: Dobrá, Jamesi, ať pro něho připraví ubytování. Myslím, že to nebude dlouho trvat a diamant budeme mít opět zpátky.

James: Bezpochyby, vaše lordstvo.

OBRAZ Č. 4

(V místnosti je lord a James.)

James: Přišel spěšný telegram, sire.

Lord: Dobré zprávy?

James: Poručík Colombo přistál v Londýně na letišti a je nyní na cestě k nám.

Lord: Skvělé. Jakmile přijede, ihned ho ke mně uveďte.

(Přichází služka.)

Služka: Váš grepový džus, sire.

Lord: Díky, Annet Elizabeth Lauro Jane Jacqueline Brendo.

(Služka se ukloní a odejde.)

James: Proč ji, sire, oslovujete tolika jmény?

Lord: Protože jí je rodiče dali. Chudinka, nejspíš je dítě nějakého hodně divokého mejdanu.

James: Tomu rozumím, sire, ale proč jí prostě neříkáte jen jedním z nich?

Lord: Dala si to do smlouvy a je pod moji úroveň pustit se do křížku s odborovou centrálou pokojských, služek a nádeníků.

James: No možná byste se s ní měl, sire, vyspat.

Lord: Proč? Myslíte, že přitom přijde i o jména?

James: To ne, ale mohl byste pak používat univerzální „Medvídku“.

Lord: Dobrý nápad, Jamesi. Napište mi ji do pořadníku.

James: Jistě, sire. (Píše si do notýsku.)

Lord: Když už ten zápisník máte v ruce, Jamesi. Dnes večer mám být u jedné své externí milenky, tuším Barbary. Ať zahradník připraví příslušnou kytici.

James: Jistě, sire. Jen došlo k malé změně. Vaše lordstvo dnešní večer nestráví s Barbarou, ale se Sophii.

Lord: Stalo se něco?

James: Nic zvláštního, sire. Holky si to jen prohodily. Barbara musela k zubaři a Sophie má zítra zase nějaký babinec. Tuším setkání katolické školy po deseti letech.

Lord: Dobrá, ať zahradník prohodí ty kytice.

James: Jistě.

(Z dálky je slyšet auto.)

James: Zdá se, sire, že přijíždí poručík Colombo. Půjdu ho přivítat.

(Lord popíjí džus a zapisuje si na manžetu dnes Sophie, Barbara zítra.)

James: Pane!

Lord: A poručík je zde.

James: Ne tak úplně.

(Vejde Colombová v baloňáku s doutníkem. Lord je překvapen. Colombová podává Jamesovi vizitku.)

James: (Čte.) Vaše lordstvo, madam Margaret Colombová z Los Angeles. Soukromé očko. Pátrání všeho druhu, tisíce děkovných dopisů, diskrétní jednání, ceny mírné, děti polovic.

Lord: (Koktá.) Jaké milé překvapení. Čekal jsem detektiva, a ona je to detektivka.

Colombová: Vám to snad vadí, sire?

Lord: Nikoliv. Přítomnost žen mě, i přes můj věk, pořád ještě těší. Jen mě nějak chybně informovali. Domníval jsem se, že poručík Colombo je ve skutečnosti muž.

Colombová: Bohužel si mě s poručíkem pořád pletou. Přitom jako detektiv není nic moc.

James: Copak, že by konkurenční spory, madam?

Colombová: To je k smíchu, pane. Poručík Colombo není pro mě žádná konkurence. Bez svojí manželky by nevyřešil ani školní příklad, kdy vlak jedoucí z místa A potká vlak jedoucí z místa B. Neběžet o něm v televizi pořád dokola ta sedmdesátidílná reklama, tak ho ani nikdo nezná.

Lord: A jakou vyšetřovací metodu hodláte užít, madam?

Colombová: Hodně používám dedukci, úsudek, ale hlavně intuici (dá ruce před sebe směrem k divákům a zavře oči). Čichám čichám člověčinu. (Otevře oči). Moje intuice je neomylná.

Lord: Zajímavé.

Colombová: V mých žilách totiž koluje indiánská krev, sire. Můj prapradědeček byl z kmene Peřejů od Vyschlého koryta. Dotáhl to až na vícenáčelníka. Víte, že se velmi

dobře znal se samotným Old Shatterhandem? To on mu doporučil, jestli chce zažít nějaká dobrodružství, aby se držel Vinnetoua.

James: Myslíte Vinnetoua, náčelníka Apačů?

Colombová: No Apači si Vinnetoua moc neužili. Pořád někde zachraňoval Divoký západ a doma se stavoval jen pro čistý prádlo, ale jinak to byl světák. Gentleman. Mejdany v jeho vigvamu byly vyhlášené široko daleko. Byl společenskéj, pohotovej a taky dost vtipnej. Řada jeho hlášek doslova zlidověla. Jako třeba ta: Tvá kánoe bude děravá jako ústa staré ženy.

Lord: No dnes to spíš sedí na banky a státní rozpočet.

Colombová: Nebo můj praděd. Pánové, za ním chodily takové veličiny, jako byl Henry Ford, Thomas Alva Edison nebo Rothschild a Rockefeller. A ti všichni mu trpělivě naslouchali.

James: Váš pradědeček byl bankéř?

Colombová: Ne, holič. Ovšem hlava otevřená. Vynálezce. Například jeho vícehlavňový teplem naváděný fén byla špička v oboru. Nebo třeba takový lineární zastříhávač kotlet neměl konkurenci. Co vám budu vyprávět, pánové. Můj praděda byl pro Ameriku totéž, co pro Evropu Jára Cimrman.

Lord: Takže, madam, jak hodláte najít ten diamant?

Colombová: Sázím hlavně na výsledky všech zúčastněných. Ústa mohou lhát, ale oči vás nakonec vždycky prozradí. A nebo v mobilu zapomenutá SMS.

James: Diamant Růžový ptakopysk je sice největší na světě, ale ve skutečnosti je v podstatě dost malý. Nebude snadné ho najít.

Colombová: Jak přesně vypadal?

Lord: Jako každý diamant. Překrásný vybroušený kámen, který vyniká zejména svojí úžasnou čistotou. Křišťálově čistý tak, že ani křišťál křišťálově čistější být nemůže.

Colombová: Kde jsem to už slyšela?

Lord: Kdy hodláte zahájit vyšetřování?

Colombová: Klidně hned.

James: Nejste unavena po tak dlouhé cestě?

Colombová: Copak jsem mužskej, abych musela každou chvíli odpočívat? Vltnem na to hned.

Lord: Na co?

Colombová: Na vyšetřování.

(Lord si oddychne.)

Colombová: Kde je místo činu?

James: Přímo zde.

Colombová: Ha. Už vidím první stopu.

Lord: Kde?

Colombová: Tady. (Zvedne koupelnovou předložku ve tvaru stopy).

Lord: Jamesi, popište madam situaci.

James: Diamant byl zde na podstavci a pachatel přišel tamhle tím oknem a odnesl diamant i podstavcem.

Lord: Ani zde nenechal svoji navštívenku. Z toho vyvozují, že pachatel není aristokrat ani Ladislav Špaček.

Colombová: Zajistili jste stopy. Sejmuli jste otisky prstů?

James: Nebylo z čeho. Pachatel odnesl všechno, čeho se dotkl.

Colombová: Dobrá, Jamesi, nyní bych chtěla poznat všechny přítomné. Můžete je zavolat.

James: Jistě. Hned to bude. (Jde a zvoní na zvonek, popř. gong.)

(Všichni nastoupí.)

James: Dámy a pánové, toto je madam Colombová z Los Angeles, která přijela vyšetřit krádež diamantu Růžový ptakopysk. Madam (ukazuje od kraje): redaktorka Pamela Pulicerová, ta je zde ovšem pouze jako host. (Redaktorka dává Colombové vizitku). Lady Ham-milk-tonová, lordova manželka, lordova milenka, milenka, milenka, služka, služka a zahradník.

Colombová: Těší mě. Hodlám vás postupně všechny vyslechnout ... (zvedne důležitě prst a ukáže na zahradníka), tedy pokud se zahradník nepřizná rovnou.

(Zahradník se zmateně rozhlíží.)

Colombová: Zatím vám děkuji.

(Všichni odcházejí, kromě Jamese a zahradníka.)

Colombová: (přijde k zahradníkovi) Vy zůstaňte. I v té nejpitomějši detektivce je vrahem vždycky zahradník.

Zahradník: Jenže tady nikoho nezabili.

James: Má pravdu. Zde jde skutečně pouze o loupež.

Colombová: Kdo vraždí, ten lže, a kdo lže, ten krade.

Zahradník: Co to? Já tomu vůbec ne to?

Colombová: (k Jamesovi.) Jen to hraje. (Pak k zahradníkovi.) Kde jste ten diamant zahrabal?
Do kompostu, nebo rovnou do hnoje?

Zahradník: U všech křovinořezů, co to ta ženská mele?

Colombová: Vidím to! Potichu jste se záhony připlazil až k zámku, vylezl jste po břechťanu, rýčem otevřel okno a šlohnul ten diamant. Mám pravdu, nebo ne?

Zahradník: Ne.

Colombová: Ne, opravdu ne? Jamesi, říkal fakt ne? (James kývá hlavou.) Tak to sem ještě nezažila. Zahradník, co nekrade, dokonce ani nevraždí. Nějak se nám ten případ nečekaně komplikuje. No nevadí.

Zahradník (zmateně): Můžu už jít?

Colombová: Běžte, ale nevzdalujte se z Evropské unie.

(Zahradník odejde.)

Colombová: Stejně je mi podezřelý.

James: Možná byste si nyní ráda prohlédla svoje pokoje. Vybrali jsme pro vás moc hezké, v prvním patře s výhledem do zahrady. Budete tak mít zahradníka stále na očích.

Colombová: Učíte se rychle, milý Jamesi. Ale hned jak se ubytuji, chci pokračovat ve výsleších.

James: Jistě. Zařídím vše potřebné.

OBRAZ č. 5

(Vchází James a Colombová.)

Colombová: Sděлил jste nenápadně všem podezřelým, Jamesi, že od deseti budu pátrat na místě činu?

James: Jistě, madam. Jak jen nejnenápadněji to šlo.

Colombová: Věřím vám. (Podívá se na hodinky a posadí se do křesla.)

James: Koho si budete přát prvního k výsledku, madam?

Colombová: Lorda, ale až po tiché poště. (Dál sleduje hodinky.)

James: Promiňte, madam, ale myslím, že nerozumím.

(Colombová mu naznačí prstem přes ústa, aby byl zticha, a kouká na hodinky.)

Colombová: Pět, čtyři, tři, dva, jeden, teď.

(Zleva přiletí dopis.)

James: (Dojde pro něj.) Pošta, madam.

(Vtom přiletí další dopis zprava.)

James: (Dojde pro něj.) Pošta, madam

(Vtom přiletí další dopis zleva.)

(Colombová mu ukáže.)

James: (Kluše pro něj.) Pošta, madam.

(Vtom přiletí další dopis zprava.)

James: (Kluše pro něj.) Pošta, madam.
(Vtom přiletí další dopis zleva.)

James: (Rychle pro něj běží.) Pošta, madam.
(Vtom přiletí další dopis zprava.)

James: (Rychle pro něj běží a dojde ke Colombové a udýchaně říká): Asi se opakuji, madam, ale máte poštu.

Colombová: (Vykřikne.) K zemi, Jamesi!
(Oknem vletí kámen zabalený v papíře.)

Colombová: To bude asi vše, Jamesi?

James: Také doufám, madam. (Ustrašeně se rozhlíží a přitom jí podává první dopis.)

Colombová: (rozbalí ho.) Diamant si sama sobě ukradla ta stará existence. (Colombová údiv.)

James: Tou je myšlen asi lord, jeho excelence.

Colombová: Aha. (Čte dál.) Nejspíš ten páprda sklerotická už zapomněl, že je jeho. Podpis Přítel.

James: Vyloučeno, jeho lordstvo bylo celou dobu se mnou a konstáblem.

Colombová: (bere druhý dopis.) Štípala ho lady, aby měla na luxusní milence z londýnské bohémy. Podpis Přítel.

James: Pochybuji. Je krize. I milenci zlevňují. Lady má dva milence dokonce na paušál v rámci slevového balíčku spolu s kadeřníkem, vizážistou a thajským masérem.

Colombová: (rozbaluje třetí dopis.) Tu tretku otočila lordova milenka. Tedy jedna z těch druhých dvou. Přítelkyně.

James: Miluji duchaplné ženy.

Colombová: (Otvírá čtvrtý dopis.) Diamant ukradl konstábl, aby měl velký případ. Schválně

se tváří jako idiot, a taky blbej je. Přítel.

James: Máte zde nečekaně hodně přátel, madam.

Colombová: (Otevírá pátý dopis.) Drahokam určitě ukradl někdo ze služebnictva. Nechtělo se mi na něm pořád utírat prach. Přítel. To je zajímavé, Jamesi. Všiml jste si, pisatel chybuje v osobě. První část věty píše ve třetí osobě a druhou část v první. To se mi občas také stává. Můj psychoanalytik říká, že jsem rozdvojená osobnost. V jedné jediné osobě jsem detektiv i svá vlastní fanynka.

James: Každý jsme tak trochu cvok, madam.

Colombová: (Otevírá šestý dopis.) Přestaň do toho strkat ten svůj rypák, ty čůzo. Bez podpisu.

James: Ten bude nejspíš přímo pro vás, madam. A mohu-li soudit, tak rozhodně nebude od přítele.

Colombová: (Ukáže na kámen na zemi.): Jamesi, prosím.

(James zvedne kámen, rozbalí papír a podá ho Colombové.)

Colombová: Draselná hnojiva?

James: Z druhé strany, madam.

Colombová: (Otočí.) Já to nebyl. Přítel.

James: To musí být náš zahradník hodně navztekáný, když dohodil až do třetího patra.

(Colombová balí dopisy.)

James: Pomohlo vám to, madam?

Colombová: Jistě, Jamesi. Je z toho vidět, že je to u vás stejné jako u nás v Los Angeles. Víc se práská snad už jen v Čechách.

James: Koho si tedy budete přát k výslechu jako prvního?

Colombová: Že prosím lorda.

(James se ukloní a odejde. Colombová se rozloží v křesle a podřimuje. Za ní oknem vlezou do místnosti služka 1 a služka 2. Služka 1 sundá kytku a ubrus z diamantu-podstavce a pak s ním obě chtějí opět utéct oknem, ale Colombová se probudí a vyskočí z křesla.)

Colombová: A vy jste kdo?

(Služka 1 rychle schová podstavec za záda. Colombová vyndá notes.)

Služka 1: Sloužíme zde. Jsme komorné.

Colombová: Vaše jméno?

Služka 1: (Přehodí nenápadně podstavec služce 2.) Jmenuji se Annet Elizabeth Laura Jane Jacqueline Brenda.

Colombová: Pomalu, nestačím to zapisovat.

(Služka 2 zatím zmatkuje.)

Colombová: (Otočí se na služku 2.) A vy?

Služka 2: (Přehodí podstavec služce 1.) Já jsem Amanda, prosím.

Colombová: (Zapíše a otočí se na služku 1, ta hodí podstavec služce 2.) Bez rozmýšlení, kde jste byla v době krádeže?

Služka 1: Byla jsem v posteli.

Colombová: Máte svědka?

Služka 1: Deset nebo dvanáct. Už ani nevím. Bylo tam dost šero.

Colombová: (Otočí se na služku 2, ta hodí podstavec služce 1.) A vy?

Služka 2: Já jsem jeden z těch svědků.

Colombová: (Otočí se zase na služku 1 a ta rychle přehodí podstavec zase služce 2.) Můžete jí dosvědčit, že je váš svědek?

Služka 1: Stejně jako ona mně.

(Služka 2 už neví co by, a tak podstavec vyhodí oknem. Po chvilce se ozve strašlivé zavytí).

Colombová: Co to bylo?

Služky obě: Co jako?

Colombová: Ten zoufalý výkřik.

Služky obě: My nic neslyšely.

Colombová: Znělo to jako od okna.

Služka 1: Teď si vzpomínám, ale to šlo zepředu.

Služka 2: Jasně, zepředu. Nejspíš nějaký divák.

Služka 1: Jasně, asi tamhleten. (Ukazuje někam dozadu.)

Služka 2: Zatkněte ho.

Colombová: Proč?

Služka 1: Spí.

Colombová: To přece není trestné.

Služka 2: Ale nebude mu to vadit. Probudí se až v base.

Colombová: To je divné. Myslím, že to bylo venku. Musím tomu přijít na kloub. (Vyrází ven

dveřmi.)

(Obě služky zmizí oknem. Druhými dveřmi vchází lord a James.)

James: Prosím za prominutí, sire, ale opravdu s vámi „vy víte kdo“ chce hovořit.

Lord: Kéž by to byl Voldemord.

James: Lituji, ale jde o madam Colombovou.

Lord: Vy mne znáte, Jamesi. Já se nikdy nebojím. Ani na lovu lvů v Africe, ani krokodýlů v Austrálii, a nebál jsem se dokonce ani v zákulisí baletu Československé televize, a že tam šlo o život, ale tahle Colombová, to je setsakra nebezpečná barakuda.

James: (Rozhlíží se.) Zdá se, že tu madam není.

Lord: Počkáme. Chci to mít za sebou.

(James pokývá hlavou.)

(Vtom vchází Colombová do dveří a vede otřeseného konstábla, pod paždím má podstavec.)

Lord: Co se stalo?

Konstábl: Vaše lordstvo, konal jsem pravidelnou policejní pochůzku kolem zámku, a zrovna když jsem si zapínal poklopec, tak mi (ukáže) spadlo tohle rovnou na to... jak to mám na krku.

Colombová: Kdy to bylo?

Konstábl: (Zmateně.) Nevím. Snad před chvílí, možná včera, nebo zítra?

James: (Vezme konstábla kolem ramen a posadí ho u zdi na židli.) Odpočíte si.
Zjevně není schopen výslechu, madam.

Colombová: Také si myslím. A tohle je co? (Ukáže podstavec.)

James: To je podstavec. Na něm byl vystaven ten diamant.

Colombová: Divné. Že by dopadl na zem až nyní?

Lord: Tomu říkám záhada.

James: Madam Colombová dozajista všechny záhady rozlouskne.

Colombová: Samozřejmě. Když jsem se z londýnského letiště vymotala za pouhé čtyři hodiny, tak tohle bude hračka.

(Vchází lady.)

Colombová: Vítám vás, lady.

Lord: (potěšen.) Můžete nás vyslechnout oba, urychlí se to.

Colombová: Dobrá. Tedy, sire, kde jste byl v době krádeže diamantu?

Lord: Byl jsem o patro níž v karetním salónku.

Colombová: Co jste tam dělal?

Lord: Co se tak asi dělá v karetním salonku? Hrál jsem šachy.

Colombová: S kým?

Lord: S Jamesem a byl tam s námi i konstábl.

Konstábl: (Zmateně vstane a točí prstem nad hlavou.) Všechny ty hvězdičky mám spočítané.

(James ho zase posadí.)

Colombová: (K lady.) Vy jste byla kde, lady?

Lady: Ale já tu vůbec nebyla. Celý minulý týden jsem pobývala v Londýně.

Colombová: Kde?

Lady: U kadeřníka.

Colombová: Týden? To byla nějaká rychlovka?

Lady: Jen garanční prohlídka po ušlých deseti kilometrech na slunci. (Čechrá si účes oběma rukama.)

Colombová: Ale to jste se docela klidně mohla z Londýna vrátit a zase tam nepozorována odjet.

Lady: No dovolte. Sedm dní, šestnáct hodin denně před zrcadlem u kadeřníka. To pak spíte jako špalek.

(Colombová uznale kývá.)

Lady: Navíc, madam, copak s těmito nehty bych se mohla škrábat po omítce až do třetího patra?

Colombová: (Koukne na nehty.) To je fakt blbost. Sorry.

Lady: Ještě něco?

Colombová: Ne, to je vše. Děkuji vám i lordovi. Můžete odejít.

Konstábl: (zmateně vstane a křičí.) Nebojte se, lorde, já toho padoucha dostanu! (Hrne se k oknu. Všichni ho táhnou zpátky.)

James: Odvedu ho do salonku v přízemí a dám mu něco mokrého na hlavu.

(Lord a lady odchází.)

Colombová: Jamesi, pošlete sem milenky a pak přijďte i vy. Mám pár dotazů i vás.

James: Jistě, madam. (Odchází s konstáblem.)

(Colombová zevluje a čeká, po chvílce vstupují milenky. Milenky si sednou vedle sebe na židle do řady.)

Colombová: Jak se jmenujete?

Milenka 1: Anna Marie.

Milenka 2: Marie Anna.

Milenka 3: Medvídek.

Colombová: Vy se jmenujete Medvídek?

Milenka 3: Asi ano, když mi tak jeho lordstvo říká.

Colombová: Kde jste byly v době krádeže?

Milenka 1: V univerzitní knihovně.

Milenka 2: V tibetské čajovně.

Milenka 3: Na baru. Po půlnoci pod ním.

Colombová: To mně vysvětlete. Vy si v získávání lordovy přízně vůbec nekonkurujete?

(Milenky záporně vrtí hlavami.)

Milenka 1: Já mu čtu verše.

Milenka 2: Já s lordem medituji.

Milenka 3: Já s tím nedělám drahoty.

Colombová: Ten, kdo diamant ukradl, to měl velmi dobře promyšlené. Takže bych se ráda zeptala ještě na jednu věc, ale nyní začnu odzadu. (Postaví se u milenky 3.)

Milenka 3: (Ukáže prstem na milenku 1 a řekne:) Tam je vzadu.

Colombová: Tak jinak. Všechny najednou. Která z vás se domníváte, že jste velmi inteligentní?

(Ruku zvedne jen milenka 3.)

Colombová: Proč si to myslíte?

Milenka 3: Prosím, co to znamená to inteligentní?

(Colombová rezignovaně mávne rukou a milenky odejdou.)

Colombová: (jde dopředu a mluví k divákům.) Že ještě netušíte, kdo to byl? A víte proč? Protože jste amatéři. Já už to vím, ale mám svůj důvod, proč to ještě chvílku nechat probublávat. Pak teprve udeřím. Jak říká vždycky můj manžel – Když Pánbůh dopustí, i pípa spustí.

(Vstoupí služka.)

Služka: Madam, je nachystán oběd. Jeho lordstvo vás srdečně zve. Následujte mne, prosím.

(Colombová vyndá příbory, bryndák, uváže si ho a vyrazí za služkou.)

(Obě odcházejí.)

OBRAZ Č. 6

(V křesle sedí Colombová a plete svetr. Přichází James a nese čaj.)

James: Přeji příjemné odpoledne. Doufám, že je vám již lépe.

Colombová: Ten oběd mi ale dal, Jamesi. Noční můra z Elm Street je proti tomu hadr.

James: Bohužel, madam. Britská kuchyně má svá specifika.

Colombová: Copak se v celé Anglii nedá sehnat jeden jediný pořádný hamburger?

James: To byl hamburger. Přesněji jeho britská mutace.

Colombová: S radostí bych nechala zavřít do basy toho, kdo zabil jeho chuť.

James: Skoro se bojím zeptat, co bude madam večereť.

Colombová: Jen ovoce, ale pouze pokud je z dovozu.

James: Mohu doporučit pomeranče. Ty, pokud vím, v Anglii nerostou.

Colombová: Jste si jistý? (Pak rezignovaně mávne rukou.) A posaďte se přece na chvíli, Jamesi.

James: Madam je velmi laskavá. (Sedá si.)

Colombová: Sloužíte u lorda dlouho?

James: Ano. Vlastně již od dětství, jelikož na tomto panství sloužili již moji předci. Generace za generací.

Colombová: Vážně?

James: Sloužili jsme tomuto rodu dokonce už v době, kdy to žádný rod ještě nebyl. Praprapředeck našeho lorda byl obyčejný čistič bot a můj praprapředeck mu podával kartáče.

Colombová: Úžasné. Tomu říkám oddanost.

James: Jednou jel okolo král a lordův praprapředeck mu vyčistil boty tak dokonale, že ho za to král na místě povýšil do šlechtického stavu.

Colombová: Neuvěřitelné. A baví vás ta práce, Jamesi?

James: Je to vzrušující. Nikdy nevíte, kdy a jaká pitomost lorda napadne.

Colombová: Také mám ráda svoji detektivní práci. Miluji ta zatýkání drsných, všehoschopných, nepolepšitelných zločinců při západu slunce a zpěvu cikád.

James: Velmi romantické.

Colombová: Ano, ano. Jamesi, můžete si na chvilku stoupnout? (Měří mu upletenou část svetru přes záda.) Víte, že máte podobnou postavu jako můj manžel? Jen jste o hlavu vyšší, on nemá žádná ramena a v pase je dvaapůlkrát širší.

James: Rád pomohu, madam. (Opět se oba posadí.) Vidím, že relaxujete.

Colombová: Vlastně jen zabírám čas. (Naznačí jehlicemi útok jako v Hitchcockovi.)

James: A máte již nějaké podezření na možného pachatele té loupeže.

Colombová: Podezření? Milý Jamesi, hned jak jsem sem vešla, bylo mi jasné, kdo ten diamant ukradl.

James: Opravdu? A proč tedy toho zloděje nezatknete?

Colombová: Jen to protahuji. Nepracuji totiž v úkole, ale mám taxu. 500 liber na hodinu plus DPH.

James: Chápu.

(Do místnosti dorazí konstábl.)

Konstábl: Madam, konstábl Crashman, k vašim službám.

Colombová: Jen pojďte dál, konstáble. (Prohlíží si ho ze všech stran, on stojí v pozoru.) Zdá se, že je vám již lépe. Co vaše hlava?

Konstábl: Ta už vydržela ledasco. A váš žaludek, madam?

Colombová: Ten je spolu s polovinou chuťových buněk nenávratně poškozen.

Konstábl: Věřte mi, madam, za pár desítek let byste si zvykla.

Colombová: Nikdy, ale radši se vrátíme k případu. Vy jste byl, konstáble, zodpovědný za bezpečnost diamantu?

Konstábl: Já tak říkajíc ručím za všechno v okolí. Jsem ruka zákona.

Colombová: To já také. Záleží ovšem na přístupu.

Konstábl: Já jsem dobrák. To tu ví každý, ale jak jde o zločin, tak neznám bratra.

Colombová: To vy jste lordovi navrhl, aby byl diamant v této místnosti?

Konstábl: Ano.

Colombová: Proč?

Konstábl: No zrovna jsme tu stáli, tak nějak se to hodilo.

Colombová: A proč jste rozhodl, aby byl přímo zde, uprostřed místnosti?

Konstábl: Tak to vím naprosto přesně, madam. Protože právě sem, doprostřed místnosti, to má každý potencionální zloděj od obou dveří nejdál. (Názorně předvádí – pobíhá.)

Colombová: Ale zloděj přišel oknem.

Konstábl: Člověk se pořád učí. Bohužel, zločinci jsou mnohdy o krok před policií.

Colombová: Jaká jste zvolil bezpečnostní opatření?

Konstábl: Okolo jsem natáhl takový provázek, aby nikdo nemohl moc blízko.

Colombová: A samotný diamant?

Konstábl: To nebylo potřeba. Stačilo ho položit na ten podstavec. O zbytek se postarala

zemská přitažlivost.

Colombová: Takže žádný alarm, laserové paprsky, dotyková čidla, magnetická podlaha, senzory pohybu, bezpečnostní kamery?

Konstábl: Co?

Colombová: Rozuměl jste něčemu z toho, co jsem řekla?

Konstábl: Ne, madam.

Colombová: Tady se asi moc nekrade?

Konstábl: Tak nanejvýš slepice.

Colombová: Už jste někdy nějakého zloděje chytl, konstáble?

Konstábl: No jéjej. Mnohokrát, a ještě nikdy mi žádný neutekl. Pár jich odešlo, ale žádný neutekl.

Colombová: Prý jste zloděje toho diamantu dokonce pronásledoval?

Konstábl: Ano. Přímo tím oknem.

Colombová: Ale nechytil.

Konstábl: To je pravda, madam. Tedy svisle to pronásledování šlo dost rychle, vodorovně pak už mnohem hůř. Bohužel pachatel měl už velký náskok.

Colombová: Sloužíte u policie již dlouho?

Konstábl: Dlouho, madam. Už od sedmý třídy obecní školy. Pan učitel mi přímo doporučil, abych šel na policajta, protože prý nejsem studijní typ.

Colombová: A váš profesionální názor: Kdo myslíte, že to spáchal?

Konstábl: Nejspíš nějakej pěknej magor. Podívejte se, madam. Všude kolem je tolik cenných věcí, a on šlohne nějaký kamínek. Takhle prťavej.

Colombová: Díky, konstáble. Rozhodně se nezapomenu o vás zmínit ve svých pamětech.

(Konstábl odchází a ihned vchází služka, Colombová průběžně usrkává čaj.)

Služka: Dobrý den, madam. (Pukrle.) Jamesi, mám vám vyřídit, že jeho lordstvo právě uštvalo jelena.

Colombová: Óooo. Nevěděla jsem, že lord je tak skvělý jezdec na koni.

James: Nikoliv, madam. Do lesa lord jezdí zásadně Hummerem.

Colombová: Štve jeleny terénním autem?

James: Nejen jeleny, madam, ale každého v lese. Myslivce, houbaře, milence.

Služka: Mám vám ještě vyřídit, že dnes to bylo 3 a tři čtvrtě.

Colombová: Čeho, Jamesi?

James: Nádrží. Předloni jeho lordstvo dokonce uštvalo jednoho dvanáctěráka pomocí pouhých dvou a půl nádrží benzínu.

Colombová: I tak se mi to jeví dost...

James: Problém je v tom, že než jeho lordstvo dojede k pumpě a doplní benzín, tak si jelen odfrkne.

Colombová: Vidím, že to jeho lordstvo nemá lehké.

(Služka odchází.)

James: Madam, když dovolíte, tak půjdu. (Vstane.) Musím zajít do kuchyně. Lord ulovil jelena, a to znamená, že ho také bude chtít k večeři.

Colombová: Jeho lordstvo asi miluje zvěřinu?

James: Jistě. Ze všeho nejvíce zbožňuje jelena s brusinkami, medovým přelivem, aspikovou nádivkou, chilli kopýtky, restovaným parožím, pěnou z vnitřností a s

velmi pikantní zálivkou z bobků.

Colombová: A to všechno se bude podávat již dnes k večeři?

James: Samozřejmě. Jste pochopitelně zvána.

Colombová: (vyskočí ve zmatku.) Jamesi, svolajte sem všechny podezřelé a vyřídíte lordovi, že za hodinu, ne, za půl hodiny odhalím pachatele a ihned potom, opakuji, okamžitě poté odlétám zpátky do USA (júsej).

James: Proč ten spěch, madam?

Colombová: Druhé takové žaludeční harakiri bych už nesnesla. Ani za padesát tisíc liber na hodinu.

OBRAZ Č. 7

(V místnosti se soustředí všichni.)

Colombová: Pozvala jsem si vás, abych odhalila pachatele loupeže diamantu zvaného Růžový ptakopysk. Každý z vás v této místnosti mohl mít ke spáchání tohoto ohavného zločinu svůj důvod.

James: Promiňte, madam, ale nepotřebujete nejdříve motiv?

Colombová: Nikoliv. Motiv potřebuje pachatel, já potřebuji pachatele.

Lord: Proboha, madam, snad nepodezříváte i mne.

Colombová: V případě krádeže je dle kriminalistické příručky univerzálním motivem chtíč.

Lord: Jak prosím?

Colombová: Chtíč. V tomto případě po penězích. Vy, sire, jste jediný v této místnosti, který je má. Takže jste mimo podezření. Za to tady James moc peněz asi nemá, že.

James: Jsem bohatý svou loajalitou k lordovi a erbu jeho rodu, a navíc jsem byl s lordem a konstáblem, když diamant zloděj kradl.

Colombová: To je pravda. Proto ani vy nemůžete být pachatel. U konstábla to navíc vylučuje i jeho nízké IQ.

Konstábl: Děkuji, madam.

Colombová: Co takhle paní redaktorka? Bylo by o čem psát.

Redaktorka: Dělán výhradně společenskou rubriku. Přehlídky, svatby, milostné aféry, nepovedené plastiky. Vraždy a krádeže s díky přenechám vám.

Colombová: (Jde dál.) Nebo snad lady? Vy alibi na dobu krádeže nemáte, že.

Lady: Sama disponuji slušným majetkem. Proč bych kradla něco, co vlastně patří celé rodině?

Colombová: Abyste manžela namíchla, pozlobila. Vždyť kromě vás má ještě tři milenky.

Lady: To od vás není vůči manželovi moc taktní, madam. Pamatuji doby, kdy jich měl pět a ani se nezadýchal.

James: To mohu potvrdit. Dvě milenky jsme nedávno museli propustit. To víte. Krize.

Colombová: Dejme tomu, že jste skutečně neměla motiv. Ale co lordovy milenky? U těch by se už nějaký ten důvod jistě našel.

Milenka 1: Nikdy bych nic neukradla. Já lorda zbožňuji.

Milenka 2: Nejsem žádná zlodějka, nýbrž milující žena.

Milenka 3: Promiňte, jak zněl dotaz?

Colombová: To je sbírečka, jeden andílek vedle druhého. Jen vás všechny zafasovat do zlatého rámečku. A přesto jeden z vás lže.

James: Jenže kdo?

Lord: To už jsem zase podezřelý, Jamesi?

James: Jistě, sire. V prvním kole se nikdo nepřiznal.

Lord: To znám. Teď přijde ten zlý policista.

James: Nikoliv, sire. Teď nás madam Colombová zadupe do země logikou svého úsudku a my se pak půjdeme vyplakat do svých pokojů.

Colombová: Brečet nemusíte, Jamesi, ani vy, ani nikdo jiný, snad kromě pachatele. Ten totiž udělal osudovou chybu. Pojd'te se všichni podívat sem, na ten podstavec, a uvidíte sami. (Všichni tam jdou až na redaktorku. Ta couvá ke dveřím.)

Colombová: Vy se nepůjdete podívat, paní redaktorko?

Redaktorka: Já ve skutečnosti nejsem zase až tak moc zvědavá.

Colombová: A nejste ani na útěku, děvenko. Ty dveře jsem z druhé strany zatarasila skříní.
Chodím třikrát týdně do posilovny.

(Redaktorka třese klikou.)

Colombová: Zatýkám vás pro krádež diamantu Růžový ptakopysk.

Redaktorka: (smích.) To bude nějaký omyl. Přece neuvěříte tomu, že jsem diamant ukradla
já, jen proto, že jsem se nešla kouknout na tu pitomou bednu.

Colombová: Nic s ní není. To je jen starý policejní trik.

Redaktorka: To ovšem nedokazuje, že jsem zlodějka.

Colombová: Nejen že jste zlodějka, ale především nejste žádná redaktorka.

Redaktorka: (strnulá překvapením.) Co mě prozradilo?

Colombová: (Vyndá z kapsy vizitku.) Vaše vizitka. Ve slově novinářka se nepíše tvrdé y.

Redaktorka: Lžete!

Colombová: Zkontrolovala jsem si to v lexikonu spisovné češtiny Böhmische sprache.

Redaktorka: A sakra!

Lord: Ale kde je můj diamant?

Redaktorka: To neprozradím. Za nic na světě.

Colombová: Není třeba. Já to pochopitelně vím. (Vytáhne svůj notes a listuje.) Tady to mám.
Redaktorka, pomlčka, červené náušnice, pomlčka, nevkusné.

Redaktorka: To sedí od někoho, kdo se tu motá v baloňáku dolar za kus.

Colombová: Náhodou byly dva tucty za 16,50. Oblékla jsem celou rodinu a ještě zbylo na
dva bezdomovce. Ale zpátky k vašim ouškům, slečno nenechává. Levá
náušnice je červená, to sedí, ale ta pravá je čirá, dokonce křišťálově čirá.

(Sundá jí pravou náušnici.)

Redaktorka: Čert tě vem, babo!

Colombová: Konstáble, jedny pouta pro slečnu Kity.

(Konstábl nasazuje redaktorce pouta.)

Lord: To bylo úžasné. Už se nemůžu dočkat, až to zfilmují. Kdo mě asi bude hrát?

James: Bezpochyby Brad Pitt, sire.

Lord: Není moc starý?

James: Promiňte, sire, ale ještě bych měl jeden dotaz na madam Colombovou. Řekla jste jméno Kity?

Colombová: Jistě. Slečna Kity je totiž profesionální zlodějka. Je hledaná ve všech státech v USA. Má dokonce svůj policejní fanklub.

Redaktorka: Třesky plesky. Nikdy mi nic nedokázali.

Colombová: Zatím. Občas se někde ztratil cenný obraz, občas nějaké šperky, jindy zase pěkná sumička v hotovosti. Slečna Kity byla vždycky někde poblíž, ale nikdy ji nikdo za ruku nechytil. Ale i mistr tesař se utne. Tentokrát už pověstný pohár trpělivosti přetekl a slečně Kity začala být americká půda pod nohama pěkně horká, proto radši pláchla do Anglie.

Lord: Co provedla, ta hanebnice?

Colombová: Nejdopornější zločin v dějinách Ameriky. Každý Američan pro ni má jen slova pohrdání, nenávidí ji dokonce i děti. Představte si, že se drze vetřela do továrny firmy Coca Cola a ukradla tam recept na jejich limonádu a ten pak prodala Pepsi Cole. Hned na to se vloupala do trezoru firmy Pepsi Cola a sebrala jejich

recept a obratem ho prodala Coca Cole. Takže teď vlastně Coca Cola vyrábí Pepsi Colu a Pepsi Cola Coca Colu. Následkem toho je originální vlastně už jen Kofola.

Lord: Opovržením hodné!

James: Neuvěřitelné!

Lady: Skandální!

Milenka 3: Co je to Kofola?

Colombová: (Vítězoslavně zvedne náušnici nad hlavu.) Ten diamant je opravdu přenádherný.

(Všichni okolo ho obdivují. Toho využije Kity a po špičkách cupitá k oknu a prchá ven).

James: Lorde, slečna redaktorka, chci říci vlastně prolhaná Kity, utíká pryč oknem.

Konstábl: To je moje práce. Dohoním ji a zavřu, až zčerná. (Doběhne k oknu, vyskočí a ozve se táhlé Aúúúú a pak temné bum).

Konec.